

Stilheid en vertrouwen

We lezen in Jesaja 30:15 de volgende woorden:

Door terugkeer en rust zou u verlost worden, in stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn.

De plaats van deze tekst (Jesaja 30:15) is gemakkelijk te onthouden; immers 30 kan men door 15 delen.

Om met het laatste te beginnen in dit vers: *In stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn.*

In stilheid ligt dus sterkte, kracht! We hebben het nodig om af en toe helemaal stil te zijn. Geheel stil te zijn voor de Heere.

In de Psalmen staat (37:7): *Zwijg voor de Heere en verwacht Hem.* Verbeiden is verlangend uitzien. Zwijgen is niet spreken. Helemaal stil zijn voor de Heere in rustig vertrouwen.

Soms is het nuttig, zoals David dit zegt in Psalm 131, om enige tijd helemaal ontspannend stil zijn:

Ik heb mijn ziel tot rust en tot stilte gebracht.

Je vertrouwt dan op Hem, dat Hij voor je gaat handelen, dat Hij opstaat en voor je uit gaat.

Zo was het ook met Mozes. We lezen hierover in Numeri 10:35/36 waar staat:

35 En het was bij het opbreken van de ark dat Mozes zei:

Sta op, Heere, laat Uw vijanden overal verspreid worden en hen die U haten, van Uw aangezicht vluchten!

36 En als ze rustte, zei hij: Keer terug, Heere, tot de tienduizenden van de duizenden van Israëel! .

Mozes rekende er op en sprak dat ook met zijn mond uit, dat God vooraan zou gaan in de strijd. En als Hij voorop gaat, als Hij opstaat, dan worden Zijn vijanden verspreid en vluchten Zijn haters.

En als het volk ophield met trekken door de woestijn, sprak Mozes: *Keer terug, Heere, tot de tienduizenden van de duizenden van Israëel! .*

Hij wist het: als de Heere bij ons is, dan zijn wij beveiligd tegen vijanden en haters. Hij rustte in de wetenschap dat God voor het Volk Israël streed.

De Heere had hem dat geleerd. Toen zij uit Egypte trokken en voor de Rode Zee stonden, met de Zee voor hen en met Farao en zijn soldaten achter hen, sprak Mozes tot het volk deze beroemde woorden, die staan in Exodus 14:14 (ook gemakkelijk om te onthouden)

De Heere zal voor u strijden, en u moet stil zijn.

De Heere streed voor hen en zij hadden als zichtbaar teken van Zijn aanwezigheid overdag de wolkkolom en 's nachts de vuurkolom zoals staat in Ex. 13:21/22

21 De Heere ging voor hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken.

22 Hij nam de wolkolom overdag en de vuurkolom in de nacht niet weg voor de aanblik van het volk.

Op die manier wil de Heere ook ons leiden en we gaan nog even herhalen onze kernteksten uit Jesaja 30:15 en Exodus 14:14

Door terugkeer en rust zou u verlost worden, in stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn.

De Heere zal voor u strijden, en u moet stil zijn.

In de stilte kan de Heere ook vermanend of bemoedigend tot ons spreken. We lezen daarover in 1 Koningen 19:9 en verder.

Elia kwam toen na een reis van 40 dagen en nachten aan op het gebergte Horeb en dan lezen wij daarover:

9 Hij ging daar een grot in en overnachtte er. En zie, het woord van de Heere kwam tot hem, en Hij zei tegen hem: *Wat doet u hier, Elia?*

10 Hij zei: *Ik heb mij zeer voor de Heere, de God van de legermachten, ingezet.*

De Israëlieten hebben immers Uw verbond verlaten, Uw altaren omvergehaald en Uw profeten met het zwaard gedood.

Ik alleen ben overgebleven, en zij staan mij naar het leven om het mij te benemen.

11 Maar Hij zei: *Ga naar buiten en ga op de berg staan, voor het aangezicht van de Heere.*

En zie, de Heere ging voorbij, en een grote en sterke wind, die bergen spleet en rotsen in stukken brak, voor het aangezicht van de Heere uit. Maar de Heere was niet in de wind.

Na deze wind kwam er een aardbeving, maar de Heere was ook niet in de aardbeving.

12 Op de aardbeving volgde een vuur, maar de Heere was ook niet in het vuur.

En na het vuur kwam het suizen van een zachte stilte.

13 En het gebeurde, toen Elia dat hoorde, dat hij zijn gezicht met zijn mantel omwikkelde, naar buiten ging en in de ingang van de grot bleef staan.

En zie, een stem kwam tot hem, die zei: Wat doet u hier, Elia?

De Heere was niet in de grote en sterke wind. Die ging vóór de Heere uit maar de Heere Zelf was er niet in.

Ook niet in de aardbeving en ook niet in het vuur.

Maar zodra Elia het suizen van een zachte stilte hoorde, omwikkelde hij zijn gelaat met zijn mantel en toen hoorde hij een stem die tot hem sprak.

Die stem sprak: "wat doet u hier, Elia." Waar was Zijn vertrouwen gebleven. Hij was gevlucht voor een goddeloze vrouw; het was allemaal goed te begrijpen maar toch die stem van God: "Wat doet u hier, Elia."

Hij moest zich kennelijk ergens van bekeren en terugkeren en daarom luidt ook onze kerntekst uit Jesaja 30:15

Door terugkeer en rust zou u verlost worden. In stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn.

Bekering en terugkeer van verkeerde besluiten zijn geen eenmalige zaken. In de stilte kan de Heere ons wijzen op dingen die anders moeten in ons leven.

Hij wil graag een volkomen hart, dat op Hem vertrouwt. Want die kan Hij krachtig bijstaan.

We lezen eerst in 2 Kron. 25:2 waar staat over koning Amazia:

Hij deed wat juist was in de ogen van de Heere, alleen niet met een volkomen hart.

Ondanks dat hij deed wat recht was in de ogen van de Heere, was zijn hart Hem toch niet volkomen toegewijd.

En dat is wat de Heere graag wil. Er waren dus zaken in zijn leven, die God niet welgevallig waren.

Laten we daarom, als de Heere ons op dingen wijst die niet goed zijn, ons daarvan bekeren zodat ons hart volkomen zal zijn.

Dan hebben wij de belofte dat Hij Zich sterk aan ons bewijst, zoals we lezen in 2 Kronieken 16:9

Want de ogen van de Heere trekken over de hele aarde, om Zich sterk te bewijzen aan hen, van wie het hart volkomen is met Hem.

De ogen van de Heere gaan dus zoekend over de aarde. Waar zijn de christenen, wiens hart volkomen naar Hem uitgaat?

Wat een heerlijke belofte ook: Hij bewijst Zich sterk aan hen. Hij staat hen krachtig bij.

Hij bewijst Zich niet alleen aan hen maar Hij bewijst Zich sterk aan hen.

Door terugkeer en rust zou u verlost worden. Ook door rust. Er staat in Hebr. 4:3

Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen.

Het geloof dat Jezus aan boord is van ons levensschip. Die opbouwende geschiedenis lezen we in Mt. 8:23/27

23 En toen Hij aan boord van het schip gegaan was, volgden Zijn discipelen Hem.

24 En zie, er ontstond een grote onstuimigheid in de zee, zodat het schip door de golven bedekt werd; maar Hij sliep.

Een grote onstuimigheid; het schip werd door de golven bedekt.

Maar Hij sliep. Jezus was vol vertrouwen en in de rust.

25 En Zijn discipelen kwamen bij Hem, wekten Hem en zeiden: Heere, red ons, wij vergaan!

26 En Hij zei tegen hen: Waarom bent u angstig, kleingelovigen?

Jezus noemde hen "kleingelovigen". Hij verwachtte van hen, dat zij, net als Hij, volkomen in de rust zouden zijn.

Toen stond Hij op en bestrafte de wind en de zee, en er kwam een grote stilte.

27 *De mensen verwonderden zich en zeiden: Wat voor Iemand is Dit, dat zelfs de winden en de zee Hem gehoorzaam zijn?*

Ja, wat voor Iemand is Hij, die wij aan boord hebben. Immers, door het geloof woont Christus in ons hart volgens Efeze 3:17.

Waarom zouden we dan bevreesd zijn, ook als het mocht gaan stormen in de omstandigheden van het leven.

Het werd niet alleen stil maar er kwam een grote stilte.

Daarom: door terugkeer en rust komt verlossing. En we zullen ons dus bekeren van ongelooft.

En ook door rust zullen wij verlost worden, zoals in Hebr. 4:3 staat: *Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen.*

De Israëlieten konden het beloofde land niet ingaan, vanwege hun ongelooft zegt Hebr. 3:19.

Omdat zij niet vertrouwden maar gingen morren in de wisselende omstandigheden waarin zij kwamen. De Heere wil zo graag dat wij Hem onder alle omstandigheden van het leven vertrouwen.

In stilheid zal onze sterkte zijn. Met Hem aan boord werd het na verloop van tijd volkomen stil.

In stilheid en vertrouwen zal onze sterkte zijn.

Psalm 42:5

*Maar de Heer zal uitkomst geven.
Hij, Die daags Zijn gunst gebiedt.
'k Zal in dit vertrouwen leven.
En dat melden in mijn lied.
'k Zal Zijn lof, zelfs in de nacht.
Zingen, daar ik Hem verwacht.
En mijn hart, wat mij moog' treffen.
Tot de God mijns levens heffen.*